

Pârâte: Comisia Europeană, Oficiul European de Luptă Antifraudă

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea i) a Deciziei OLAF OCM (2021)22007 din 22 iulie 2021; (ii) a Deciziei OLAF OCM (2021)22008 din 22 iulie 2021; (iii) a Deciziei Comisiei (ref. Ares(2021)20233749) din 22 martie 2021 și (iv) a Deciziei Comisiei (ref. Ares(2021)1610971) din 3 martie 2021;
- obligarea pârâtelor la plata i) a unei sume de 1 127,66 de euro reținută în absența oricărei decizii individuale a PMO privind recuperarea; ii) a unei sume de 9 250,05 euro reținută pentru mai, iunie, iulie, august și septembrie 2021 și iii) a 1 euro *ex aequo et bono* ca despăgubire pentru prejudiciul moral suferit de reclamant și care rezultă din conduita ilegală a OLAF în ancheta OF/2016/0928/A1 care s-a încheiată prin revocarea reclamantului;
- obligarea pârâtelor la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către OLAF a articolului 90 alineatul (2) și a articolului 90a din Statutul funcționarilor, ca urmare a respingerii reclamației reclamantului din 23 martie 2021 ca inadmisibilă, în temeiul unei jurisprudențe constante potrivit căreia raportul final și recomandările OLAF nu constituie acte care produc efecte juridice.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către OLAF a articolului 90 alineatul (2) și a articolului 90a din statutul menționat, ca urmare a respingerii reclamației reclamantului din 23 aprilie 2021 ca inadmisibilă. Reclamantul susține că reclamația ar fi trebuit declarată admisibilă de OLAF întrucât OLAF este un serviciu al Comisiei, deci face parte din Comisie, și ar fi trebuit să examineze reclamația reclamantului.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 90 alineatul (2) din statutul menționat, în măsura în care Comisia a adoptat o decizie implicită de respingere a reclamației reclamantului îndreptată împotriva deciziei Comisiei din 22 martie 2021 (ref. Ares(2021)2023374) care confirmă decizia Comisiei din 3 martie 2021 (ref. Ares (2021)1610971).

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2021 – NJ/Comisia

(Cauza T-693/21)

(2022/C 37/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: NJ (reprezentant: C. Maczkovics, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea, în conformitate cu articolul 265 TFUE, a faptului că, în mod nelegal, Comisia nu a dat curs plângerii sale din 19 aprilie 2018 privind măsura de ajutor de stat SA.50952(2018FC);
- obligarea Comisiei să ia poziție fără întârziere cu privire la plângerea înregistrată sub numărul SA.50952(2018FC);

- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant chiar dacă după introducerea prezentei acțiuni, Comisia ia măsurile care, potrivit Tribunalului, ar face ca acțiunea să rămână fără obiect sau dacă Tribunalul respinge cererea ca inadmisibilă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene. În special, acesta invocă încălcarea articolului 265 TFUE, precum și a articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul 2015/1589 ⁽¹⁾, a cerinței de examinare diligentă și imparțială, a principiului bunei administrări și a principiului adoptării deciziilor într-un termen rezonabil, întrucât Comisia nu a adoptat nicio decizie în temeiul articolului 4 alineatele (2), (3) sau (4) din Regulamentul 2015/1589 la mai mult de trei ani și șase luni de la depunerea de către reclamant a plângerii referitoare la măsura de ajutor de stat SA.50952 (2018FC). Reclamantul susține că Comisia ar fi trebuit să adopte o astfel de decizie într-un termen de douăsprezece luni, în conformitate cu Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat ⁽²⁾, sau cel puțin într-un termen rezonabil.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

⁽²⁾ Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat (OJ 2009 C 136, p. 13).

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2021 – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)

(Cauza T-699/21)

(2022/C 37/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Peace United Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Artzimovitch, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN” – cererea de înregistrare nr. 11 352 804

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 iulie 2021 în cauza R 276/2020-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care, ca urmare a diferitor erori de apreciere în fapt și în drept și a unei încălcări a obligației de bună administrare, Camera de recurs a considerat că marca Uniunii Europene MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN nr. 11 352 804 nu a făcut obiectul unei utilizări serioase în perioada în litigiu pentru serviciile revendicate în clasele 41 și 43;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.